

lang og god Tjeneste ofte kunne være udsatte for Mangel, hvilken sidste Omstændighed nu saa meget mere maa tages i Betragtning, som mange af de til Landetatens Underclasser hørende Mand, der have deeltaget i nærværende Krigs 3 Felttog, maae antages, uden at de kunne blive at henregne til Invalider, i den Grad at være blevne svækkede paa deres Helbred, at de langt tidligere end ellers nødfages til at udtræde af Tjenesten. Ikke heller kunde det fra det finantfielle Standpunkt anses ussikkert at have saa mange forskjellige Afdelinger af Pensionering for Personer af een og samme Klasse og Stilling, som der vilde erholdes, naar Pensioneringen for Alder og Svagelighed, som hidtil, fandt Sted ved hver Etat især, og der nu etableredes en tredje Pensionerings-Afdeling for Invalider samt deres og de Faldnes Efterladte, hvortil Statskassen ligesom til begge Militair-Staters almindelige Pensioneringsvæsen skulde yde væsentlige Bidrag. Paa denne Maade vilde nemlig de havende Pengemidler til Underclassernes Pensionering splittes og det navnlig forsaavidt disse Etater ere i Besiddelse af Pensioneringsmidler tildeels af privat Oprindelse, og de i saa Fald maatte være betænkte paa at sørge for de til deres Underclasser hørende Personer, som under Fredstjenesten kom til at fratræde deres havte Stilling formedelst Alder og Svagelighed eller andre tilfældige Omstændigheder. Tillige vilde en Undersøgelse af, hvilke Bidrag de ved begge Etater havende Pensioneringsmidler kunde afgive til Invalidforsørgelsen, ligesom føre til en Bedømmelse af de nu gjældende Pensionerings-Regulativer. Som talende for en Omregulering af Pensionsvæsenet for Militair-Staternes Underclasser i Almindelighed, derunder indbefattet Invalidforsørgelsen, maa det endelig ogsaa udhæves, at de paagjældende Personer muligen kunne have Krav paa Statens Forsorg saavel paa Grund af tilbagelagt Tjenestetid som ifølge Legemsbefordigelse eller Svagelighed, paadragen under Tjenestens Udførelse. Regulativerne for de Forpligtelser, som Staten i begge disse Henseender paatager sig, bør derfor upaatvileligen være baserede paa de samme Principer, forsaavidt disse kunne være fælles for begge

Slags Regulativer, saaledes at de kunne bringes i Samklang ved deres Anvendelse og at det ene Slags Forsørgelse kan efter Omstændighederne supplere det andet, hvilket dog nedenfor nærmere skal blive omtalt.

Dg hvad angaaer, at man i Henseende til Invalidforsørgelsen har troet hovedsageligen at burde indskrænke sig til Militair-Staternes Underclasser med Udelukkelse af Officerclassen, saa turde dette være tilstrækkeligen motiveret derved, at den almindelige Pensjonslovs allerede omfatter de derhen hørende Personer, der ere Embedsmænd, og derhos har taget specielt Hensyn til Invaliderne af bemeldte Klasse, idet disse hjemles $\frac{2}{3}$ af deres hidtil havte Embedsindtægter i Pension og der, forsaavidt de ifølge den paadragne Legemsbefordigelse eller Svagelighed maae være trængende til yderligere Understøttelse fra det Offentliges Side, kan som en Selvefølge forventes forelagt Rigsdagen særskilte Lovforslag. Fra Understøttelse af den nedenfor nærmere omtalte overordentlige Invalidfond kunne Officererne og deres Efterladte derimod ikke være udelukkede. Denne antages nemlig dannet ved frivillige Gaver og ere disse i Almindelighed ydede uden noget specielt Hensyn til en særskilt Klasse af Invalider samt deres og de Faldnes Efterladte.

Uagtet de Bestemmelser, der gives for de militaire Underclassers Pensionering i Almindelighed og for Forsørgelsen af Invalider samt deres og de Faldnes Efterladte, saaledes efter Regjeringens Anskuelse bør behandles under Et og kun udgjøre særskilte Afdelinger af samme Lov, saa maae Statens Forpligtelser imod de nævnte Personer dog begrundes paa høist forskellige Principer. De Efterlades Krav paa Statens Forsorg kan imidlertid som en Selvefølge kun støtte sig paa de Forpligtelser, som Staten har imod den afdøde Mand eller Fader, og troer man derfor i bemeldte Henseende at kunne indskrænke sig til at skjelne imellem de Personer, som maae udtræde af Tjenesten formedelst Alder og Svagelighed, der ikke bestemt kan paavises at hidrøre fra Udførelsen af den dem paalagte Tjeneste, eller anden dem utlignelig Narfag, — og de, der under Udførelsen af deres Tjenesteplichter blive invalide eller erholde en saadan Legemsbefordigelse